

Lieta C-367/21

**Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu kopsavilkums saskaņā ar Tiesas
Reglamenta 98. panta 1. punktu**

Iesniegšanas datums:

2021. gada 14. jūnijs

Iesniedzējtiesa:

Sąd Okręgowy w Warszawie (Varšavas apgabaltiesa, Polija)

Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:

2021. gada 1. aprīlis

Prasītāja:

Hewlett Packard Development Company LP

Atbildētāja:

Senetic Spółka Akcyjna

Pamatlietas priekšmets

Prasījumi saistībā uz ES preču zīmes piešķirto izņēmuma tiesību pārkāpumu

Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu priekšmets un juridiskais pamats

Regulas 2017/1001 15. panta 1. punkta, lasot to kopsakarā ar LES 19. panta 1. punkta otro teikumu [daļu] un LESD 36. panta otro teikumu, interpretācija saistībā ar valsts tiesu prakses atbilstību šīm tiesību normām lietās par tiesību uz ES preču zīmēm pārkāpumiem. LESD 34.–36. panta, lasot tos kopsakarā ar Regulas 207/2009 9. un 102. pantu (tagad Regulas 2017/1001 9. un 130. pants), interpretācija saistībā ar preču zīmes piešķirto izņēmuma tiesību izmantošanu ar mērķi ierobežot saimniecisko darbību, kas saistīta ar paralēlo importu. Juridiskais pamats: LESD 267. pants.

Prejudiciālie jautājumi

I. Vai LESD 36. panta otrais teikums, lasot to kopsakarā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 (2017. gada 14. jūnijs) par Eiropas Savienības preču zīmi 15. panta 1. punktu, kā arī Līguma par Eiropas Savienību 19. panta 1. punkta otro teikumu [daļu], ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj dalībvalstu tiesu praksi, saskaņā ar kuru tiesas:

- apmierinot ES preču zīmes īpašnieka prasījumu aizliegt ar ES preču zīmi apzīmēto preču ievešanu/importu, izvešanu/eksportu, reklāmu vai uzdot izņemt šīs preces no tirgus;
- lemjot nodrošinājuma procedūrā par tādu preču arestu, kas apzīmētas ar ES preču zīmi;

nolēmumos atsaucas uz “priekšmetiem, ko preču zīmes īpašnieks nav laidis tirgū vai nav piekritis laist tirgū Eiropas Ekonomikas zonā” – kā rezultātā konstatējums pat to, uz kuriem ar ES preču zīmi apzīmētajiem priekšmetiem attiecas iepriekšminētie rīkojumi vai aizliegumi (t.i., konstatējums par to, kurus priekšmetus preču zīmes īpašnieks nav laidis tirgū vai nav piekritis laist tirgū Eiropas Ekonomikas zonā), ņemot vērā sprieduma vispārīgo formulējumu, ir jāveic izpildes institūcijai, kura, veicot iepriekš minētos konstatējumus, balstās uz preču zīmes īpašnieka paziņojumiem vai tā sniegtajiem rīkiem (tostarp IT rīkiem un datubāzēm), savukārt iepriekšminēto izpildes institūcijas konstatējumu apstrīdēšana tiesā parastajā tiesvedībā ir izslēgta vai ierobežota, ņemot vērā to tiesiskās aizsardzības līdzekļu raksturu, kas ir pieejami atbildētajam nodrošinājuma procedūrā un izpildes procedūrā?

II. Vai Līguma par Eiropas Savienības darbību 34., 35. un 36. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tie izslēdz Kopienas (pašlaik – ES) preču zīmes īpašnieka iespēju atsaukties uz aizsardzību, kas paredzēta Padomes Regulas (EK) Nr. 207/2009 (2009. gada 26. februāris) par Kopienas preču zīmi 9. un 102. pantā (tagad Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 (2017. gada 14. jūnijs) par Eiropas Savienības preču zīmi 9. un 130. pants), ja:

- Kopienas (ES) preču zīmes īpašnieks Eiropas Ekonomikas zonas teritorijā un ārpus tās veic ar šo preču zīmi apzīmēto preču izplatīšanu tādējādi, ka tā tiek veikta ar pilnvaroto izplatītāju starpniecību, kuri var tālāk pārdot ar šo preču zīmi apzīmētās preces subjektiem, kas nav šo preču galapatērētāji, tikai tad, ja šie subjekti pieder oficiālajam izplatīšanas tīklam, savukārt pilnvarotajiem izplatītājiem ir jāiegādājas preces tikai no citiem pilnvarotajiem izplatītājiem vai no preču zīmes īpašnieka;
- ar preču zīmi apzīmētajām precēm nav nekāda markējuma vai citu īpašu iezīmju, kas ļautu noteikt vietu, kurā preču zīmes īpašnieks ir laidis tās tirgū vai arī tas ticis darīts ar viņa piekrišanu;

- atbildētājs iegādājās ar preču zīmi apzīmētās preces Eiropas Ekonomikas zonas teritorijā;
- atbildētājs saņēma no ar preču zīmi apzīmēto preču pārdevējiem paziņojumus, ka saskaņā ar tiesību normām šīs preces var tikt laistas tirgū Eiropas Ekonomikas zonas teritorijā;
- ES preču zīmes īpašnieks nenodrošina nekādu IT rīku (vai citu rīku) un neizmanto marķējuma sistēmu, kas ļautu potenciālam ar preču zīmi apzīmētās preces pircējam pirms preces iegādes patstāvīgi pārbaudīt šo preču laišanas tirgū Eiropas Ekonomikas zonas teritorijā likumīgumu, un atteicas veikt šādu pārbaudi pēc pircēja lūguma?

Atbilstošās Savienības tiesību normas

Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 (2017. gada 14. jūnijs) par Eiropas Savienības preču zīmi (OV 2017, L 154, 1. lpp.) 15. panta 1. punkts

Padomes Regulas (EK) 207/2009 (2009. gada 26. februāris) par Kopienas preču zīmi (OV 2009, L 78, 1. lpp.) 9. un 102. pants (tagad Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 (2017. gada 14. jūnijs) par Eiropas Savienības preču zīmi 9. un 130. pants)

Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 34., 35. un 36. pants

Līguma par Eiropas Savienību (LES) 19. panta 1. punkta otrais teikums [otrā daļa]

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/48/EK (2004. gada 29. aprīlis) par intelektuālā īpašuma tiesību piemērošanu (OV 2004, L 157, 45. lpp.) 8. pants

Atbilstošās valsts tiesību normas

1964. gada 17. novembra *ustawa – Kodeks postępowania cywilnego* [Civilprocesa kodeksa likums] (konsolidēts teksts: 2019. gada Likumu Vēstnesis, 1640. pozīcija, ar grozījumiem; turpmāk tekstā – “Civilprocesa kodekss”) – 325., 758. pants, 759. panta 1. punkts, 767. panta 1., 2., 4. un 5. punkts, 777. panta 1. punkta 1. apakšpunkts, 803. pants, 840. panta 1. punkta 1. un 2. apakšpunkts, 843. panta 2. un 3. punkts, 1050. panta 1. un 3. punkts, kā arī 1051. panta 1. punkts

Īss pamatlietas faktisko apstākļu un tiesvedības izklāsts

- 1 *Hewlett-Packard Development Company LP* ar juridisko adresi Hjūstonā (Amerikas Savienotās Valstis), kas ir prasītāja sabiedrība pamatlietā, ir izņēmuma tiesības uz ES preču zīmēm, kas reģistrētas ar numuriem 008579021 un 000052449.

- 2 Prasītāja izmanto savu preču izplatīšanas sistēmu, kuras ietvaros: 1) ar viņas preču zīmi apzīmētās preces pārdod pilnvarotie pārstāvji; 2) pilnvarotie pārstāvji uzņemas attiecībā pret prasītāju saistības nepārdot ar viņas preču zīmēm apzīmētās preces subjektiem, kas nav šo preču galapatērētāji un nav subjekti, kuri pieder prasītājas izplatīšanas tīklam, 3) pilnvarotajiem izplatītājiem ir jāiegādājas preces tikai no citiem pilnvarotajiem izplatītājiem vai no preču zīmes īpašnieka (prasītājas).
- 3 Prasītāja neizmanto savu preču apzīmēšanas sistēmu, kas ļautu identificēt, vai prasītāja konkrētu precī ir paredzējusi Eiropas Ekonomikas zonas (EEZ) tirgum vai ne. Lai identificētu tirgu, kuram bija paredzētas ar preču zīmēm apzīmētās preces, ir jāizmanto prasītājas rīcībā esošais IT rīks, kas ietver datubāzi par precēm, tostarp norādi uz tirgu, kuram bija paredzēta konkrēta preces vienība.
- 4 *Senetic SA* ar juridisko adresi Katovicē [*Katowice*] (Polija), kas ir atbildētāja sabiedrība pamatlietā, veic saimniecisko darbību, kas saistīta ar datortehnikas izplatīšanu. Atbildētāja laida Polijas tirgū prasītājas ražotās preces, ko prasītāja bija apzīmējusi ar savām ES preču zīmēm. Atbildētāja iegādājās minētās preces no pārdevējiem (ar juridisko adresi EEZ teritorijā), kas nav prasītājas pilnvarotie izplatītāji, un pirms preču iegādes pieprasīja saviem līgumpartneriem sniegt apliecinājumus, ka preču laišana tirgū EEZ teritorijā nepārkāpj prasītājas izņēmuma tiesības, un saņēma šādus apliecinājumus.
- 5 Pirms preču iegādes no saviem līgumpartneriem atbildētāja bija vērsusies pie prasītājas pilnvarotajiem pārstāvjiem ar lūgumu apstiprināt, ka atsevišķas preces var tikt laistas tirgū EEZ teritorijā, nepārkāpjot prasītājas izņēmuma tiesības, taču nesaņēma atbildi. Nedz prasītāja, nedz prasītājas pilnvarotie pārstāvji nesniedza atbildētājai piekļuvi rīkiem (tostarp IT rīkiem), kas ļautu pārbaudīt vietu, kurai ir paredzēta konkrēta preces vienība, – atšķirībā no citu uzņēmēju (datortehnikas ražotāju) pilnvarotajiem pārstāvjiem, kas ļauj atbildētājai veikt šādu pārbaudi.
- 6 Atbildētāja no saviem pārdevējiem saņēma apliecinājumu, ka minēto preču laišana Polijas tirgū nepārkāpj prasītājas izņēmuma tiesības uz ES preču zīmēm, jo šīs tiesības tika izlietotas tādējādi, ka preces, kas apzīmētas ar ES preču zīmēm, EEZ teritorijā tirgū iepriekš ir laidusi vai piekritusi laist prasītāja.
- 7 Prasītāja lūdz iesniedzējtiesu aizliegt atbildētājai pārkāpt prasītājas tiesības, ko tai piešķir ES preču zīmes, aizliedzot ievest, izvest, reklamēt un uzglabāt preces, kas ir datortehnika un ir apzīmētas ar kaut vienu no prasītājas ES preču zīmēm, ja šīs preces EEZ tirgū iepriekš nav laidusi vai piekritusi laist prasītāja. Papildus tam prasītāja lūdz tiesu uzdot atbildētājai izņemt šādas preces no tirgus.

Īss lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu motīvu izklāsts

- 8 Atbildētājai ir ļoti grūti tiesvedībā pierādīt, ka attiecīgu preču vienību EEZ tirgū ir laidusi vai piekritusi laist prasītāja. Lai gan atbildētāja var vērsties pie sava

pārdevēja, tā nesaņems informāciju par to, no kā preces tika iegādātas, jo piegādātāji nevēlas atklāt piegādes avotus, lai nezaudētu pircējus.

- 9 Attiecībā uz pirmo prejudiciālo jautājumu iesniedzējtiesa norāda, ka Polijas tiesu praksē tādu nolēmumu rezolutīvajās daļās, ar ko tiek apmierināta tāda prasība kā iesniedzējtiesā celtā, izmanto jēdzienu “preces, kas apzīmētas ar prasītāja (ES preču zīmes īpašnieks) preču zīmēm un ko prasītājs iepriekš nav laidis vai piekritis tirgū [EEZ] teritorijā vai”. Līdzīgā veidā tiek formulēti tiesu nolēmumi, ar ko – atbilstīgi valsts tiesību normām, ar kurām ir transponēts Direktīvas 2004/48 8. pants – tiek pieprasīts atklāt informāciju par attiecīgu preču izcelsmi un izplatīšanas tīkliem, kā arī lēmumi par pagaidu pasākumiem, piemēram, par šādu preču arestu.
- 10 Visi iepriekš minētie nolēmumi kā izpildu dokumenti ir pamats izpildes pasākumu veikšanai. Minētais nolēmumu formulēšanas veids praksē rada nopietnas šaubas šāda nolēmuma izpildes posmā.
- 11 Šajā tiesvedībā tika pieņemts nolēmums, ar ko iesniedzējtiesa lika atbildētājam sniegt informāciju par to atbildētājas rīcībā esošo ierīču izplatīšanas tīkliem, kas apzīmētas ar prasītājas ES preču zīmēm un kuras prasītāja nav laidusi vai nav piekritusi laist tirgū EEZ teritorijā. Ar lēmumu par minētā nolēmuma interpretāciju šī tiesa uzdeva atbildētājam nodot tiesu izpildītājam visus norādīto ierīču sērijas numurus, kā arī uzdeva prasītājam nodrošināt tiesu izpildītājam piekļuvi datubāzei, ar kuras palīdzību tiesu izpildītājam bija jāpārbauda, vai prasītāja ir laidusi vai piekritusi laist tirgū EEZ teritorijā konkrētu preču vienību. Šis nolēmums tika grozīts ar *Sąd Apelacyjny w Warszawie* [Varšavas apelācijas tiesas] lēmumu, kurā tiesa uzskatīja, ka nolēmuma formulējums, kurā ir ietverta frāze “preces, ko prasītāja nav laidusi vai piekritusi laist tirgū [EEZ] teritorijā”, būtībā ļauj atbildētājam izvērtēt, kuras atbildētājas rīcībā esošās ierīces prasītāja ir laidusi vai piekritusi laist tirgū EEZ teritorijā. Tā rezultātā atbildētājam bija tiesības atbildēt prasītājam, ka viņas rīcībā nav nekādu preču, kas būtu aptvertas ar minēto formulējumu.
- 12 Citā tiesvedībā lēmums par prasības nodrošināšanu, kas tika pieņemts pirms pamatlietas ierosināšanas iesniedzējtiesā, tika izpildīts tādējādi, ka prasītāja panāca visu atbildētājas rīcībā esošo preču, kas apzīmētas ar prasītājas preču zīmēm, arestu. Beigu beigās prasītāja izpildes institūcijai norādīja tās preču vienības, kuras prasītāja ir laidusi tirgū EEZ teritorijā, t.i., attiecībā uz kurām izņēmuma tiesības, ko piešķir preču zīmes, tika izlietotas. Tādējādi tiesas nolēmuma saturs izpildes stadijā tika papildināts ar prasītājas paziņojumu. Tiesas nolēmuma saturs pats par sevi neļāva noteikt arestējamas preču vienības, tādēļ izpildes institūcija balstījās uz kreditora paziņojumu.
- 13 Tādējādi šāda nolēmumu formulēšanas metode noved pie diametrāli pretējas prakses to izpildē, sākot no izpildes darbību veikšanas pret visiem priekšmetiem, kas apzīmēti ar prasītājas preču zīmēm un ir atbildētājas rīcībā (neatkarīgi no tā, vai attiecībā uz šiem priekšmetiem prasītājas tiesības uz preču zīmi ir izlietotas),

līdz pat atteikumam piešķirt prasītājam tiesisko aizsardzību, ļaujot atbildētājam izvērtēt, kuras ar prasītājas preču zīmēm apzīmētās un atbildētājas rīcībā esošās preču vienības prasītāja ir laidusi vai piekritusi laist tirgū EEZ teritorijā. Turklāt aprakstītais nolēmumu formulēšanas veids rada šaubas no valsts tiesību aktu skatpunkta, jo tiesas nolēmums par lietas dalībnieku prasījumiem ir jāformulē tādējādi, lai tā izpilde būtu iespējama, pamatojoties uz rezolutīvajā daļā norādīto, neatsaucoties uz motīvu daļu un neveicot citas darbības. Iesniedzējtiesa uzskata, ka, ja nolēmumu redakcijā tiek ietverti aizliegumi vai rīkojumi, kas satur minēto formulējumu, tas būtībā nozīmē, ka tiesas nolēmumā tiek atkārtots to tiesību normu saturs, uz kuriem tas pamatojas, savukārt tas nekonkretizē lietas dalībnieka pienākumu, kas izriet no šīm tiesību normām.

- 14 Iesniedzējtiesas ieskatā, minētās prakses pieņemšana pieļauj situācijas, kurās, pamatojoties uz dalībvalsts tiesas nolēmumu, preces, kuru brīvā aprīte EEZ teritorijā ir likumīga, tiek arestētas un – vēl jo vairāk – šāds arests tiek veikts, neraugoties uz to, ka ar preču zīmi piešķirtas izņēmuma tiesības nav pārkāptas. Tādējādi minētā prakse būtībā nozīmē iespēju piemērot atbildētājam sankciju (arestējot atbildētājas rīcībā esošās preces) tikai tādēļ, ka atbildētāja bez prasītājas piekrišanas tirgo preces, kas apzīmētas ar prasītājas preču zīmi, pat ja šāda piekrišana nav vajadzīga saistībā ar tiesību izlietošanu.
- 15 LES 19. panta 1. punkta otrajā teikumā¹ ir noteikts, ka dalībvalstis nodrošina tiesību aizsardzības līdzekļus, kas ir pietiekami efektīvi tiesiskās aizsardzības nodrošināšanai jomās, uz kurām attiecas Savienības tiesības. Par šādu jomu ir uzskatāma preču brīva aprīte, kā arī tai pakārtota ES preču zīmes piešķirto tiesību izlietošana. Tiesību izlietošanai ir reģionāls raksturs, un tās mērķis ir nodrošināt brīvu aprīti EEZ teritorijā tām precēm, kas apzīmētas ar preču zīmi un kuras preču zīmes īpašnieks ir laidis tirgū vai piekritis laist tirgū minētajā teritorijā.
- 16 Iesniedzējtiesa uzskata, ka pastāv šaubas par to, vai, ņemot vērā aprakstītos Eiropas Savienības preču zīmju aizsardzības lietās pasludināto tiesu spriedumu formulējumus, tiek nodrošināta preču brīvas aprītes aizsardzība tiesā. Šābu pamatā ir valsts tiesībās iedibinātā sistēma, kas nodrošina tiesiskās aizsardzības līdzekļus parādniekam piespiedu izpildes procedūrā pret izpildu dokumentiem (tiesu nolēmumiem), kas tiek izdoti lietās par ES preču zīmju piešķirto izņēmuma tiesību pārkāpumu. Minētie tiesiskās aizsardzības līdzekļi, to būtiskās pazīmes un piemērošanas prakse ir aprakstīta turpmāk tekstā.
- 17 Pagaidu nolēmums (par prasības nodrošinājumu, arestējot preču vienības) ir jāizpilda tiesu izpildītājam. Gadījumā, ja tiesu izpildītājs veic preču arestu, parādniekam (atbildētājam) ir tiesības celt sūdzību par tiesu izpildītāja darbību, iesniedzot to rajona tiesā (tādējādi šīs sūdzības netiek izskatītas apgabaltiesu intelektuālā īpašuma nodaļās). Sūdzība par tiesu izpildītāja darbību ir tiesiskās aizsardzības līdzeklis, kura mērķis ir novērst tiesu izpildītāja kļūdas, kas saistītas

¹ Tulkotāja piezīme: acīmredzami runa ir par Līguma par Eiropas Savienību 19. panta 1. punkta otro daļu.

ar to, ka tas veic izpildes procedūru neatbilstoši civilprocesa noteikumiem. Tas nozīmē, ka tas nav līdzeklis, kas ir paredzēts, lai pārbaudītu kreditora prasības materiāltiesisko pamatojumu. Tādējādi, iesniedzot sūdzību par tiesu izpildītāja darbību, tiek izslēgta iespēja noteikt, vai preču zīmes īpašnieks ir laidis vai piekritis laist EEZ tirgū apzīmēto preču vienību.

- 18 Par minētā līdzekļa neefektivitāti situācijā, kad preču zīmes īpašnieks arestē visas preces, kas apzīmētas ar ES preču zīmi (nevis tikai tās, kuras iepriekš preču zīmes īpašnieks nav laidis vai piekritis laist tirgū EEZ teritorijā), liecina arī prakse. Piemēram, šādā situācijā, pēc atbildētāja sūdzības par tiesu izpildītāja darbību izskatīšanas, kāda no tiesām ir uzdevusi tiesu izpildītājam saņemt atzinumu no patentu aģenta, kurš savā atzinumā ir norādījis, ka tikai prasītājs (preču zīmes īpašnieks) var norādīt, kuras vienības ir jāarestē. Tādējādi praksē tieši preču zīmes īpašnieks (kopdarbībā ar tiesu izpildītāju) pēc saviem ieskatiem norāda arestējamus priekšmetus, bet tiesa nevar pārbaudīt viņa paziņojumus, jo sūdzība par tiesu izpildītāja darbībām neļauj veikt šādu pārbaudi.
- 19 Līdzīgas šaubas rodas tāda sprieduma izpildes stadijā, ar ko aizliedz atbildētājam tostarp importēt, eksportēt, reklamēt un uzglabāt ar prasītājas preču zīmi apzīmētās preces, kuras prasītāja iepriekš nav laidusi vai piekritusi laist tirgū EEZ teritorijā. Šādu spriedumu izpilda tiesa kā izpildes institūcija, pamatojoties uz Civilprocesa kodeksa 1051. pantu, kurā ir paredzēts, ka tiesa, pamatojoties uz kreditora lūgumu, pēc lietas dalībnieku uzklauššanas un konstatēšanas, ka parādnieks ir rīkojies pretēji savam pienākumam, tam uzliek naudas sodu. Minētajā tiesību normā *expressis verbis* ir paredzēta tikai lietas dalībnieku uzklauššana, nevis pierādījumu novērtēšana tiesā, kā rezultātā izpildes procedūrā tiesa kā izpildes institūcija noteiks, vai uz konkrētām preču vienībām ir attiecināms konkrēts aizliegums, pamatojoties tikai uz uzklauššanas laikā sniegtajiem dalībnieku paziņojumiem.
- 20 Pat ja tiesa kā izpildes institūcija būtu tiesīga veikt pierādījumu izvērtēšanas procedūru šajā ziņā, tai būtu jāpamatojas tikai uz kreditora iesniegtajiem pierādījumiem (proti, kreditora lietotajiem IT rīkiem) un uz tā pamata sniegtajiem paziņojumiem, jo atbildētājas norāde uz preču vienības tālākpārdevējiem un pircējiem izpildes procedūras ietvaros sastaptos ar tādām pašām grūtībām kā parastajā tiesvedībā (skat. 8. punktu iepriekš).
- 21 Līdzīga situācija attiecas uz tāda sprieduma izpildi, ar kuru likts izņemt no tirgus attiecīgās preču vienības. Šajā gadījumā izpildes procedūru veic tiesa, pamatojoties uz Civilprocesa kodeksa 1050. pantu, kurā – atšķirībā no Civilprocesa kodeksa 1051. panta – netiek prasīts, lai izpildes tiesa konstatētu, ka parādnieks nav izpildījis tiesas nolēmumu. Tā rezultātā parādnieka izvirzītie iebildumi par izpildu dokumentā paredzētā pienākuma izpildi netiks izskatīti, tādējādi parādnieks nevarēs aizstāvēties ar argumentu, ka attiecībā uz apzīmētajām preču vienībām izņēmuma tiesības, ko piešķir ES preču zīme, tika izlietotas.

- 22 Iesniedzējtiesa uzskata, ka aplūkojamajā situācijā tiek arī izslēgta parādnieka iespēja izmantot iebildumu pret izpildi. Priekšnosacījumi šāda iebilduma celšanai, cita starpā, ir tāda notikuma iestāšanās, kura rezultātā spriedumā konstatētās saistības ir beigušās vai tās nevar piedzīt, saistību izpilde atsevišķos gadījumos un tiesību uz ieskaitu izmantošana. Savukārt iebildums pret izpildi nav paredzēts tam, lai precizētu tāda sprieduma saturu, kas ir izpildu dokuments. Pretējā gadījumā, ceļot iebildumu pret izpildi, atkārtoti tiktu uzsākta jauna parastā tiesvedība.
- 23 Turklāt svarīgas ir parādniekam izvirzītas prasības saistībā ar iebildumu pret izpildi. Proti, ceļot prasību saistībā ar izpildi, parādniekam ir jānorāda visi pamati, ko tas var izvirzīt, pretējā gadījumā viņam tiktu liegtas tiesības uz tiem atsaukties turpmāk tiesvedības laikā. Gadījumā, ja visus konstatējumus par konkrētām precēm ir iespējams veikt tikai, pamatojoties uz pierādījumiem un rīkiem, kas ir vienīgi īpašnieka (kreditora) rīcībā, minētā prasība rada būtisku šķērslī parādniekam, jo prasības attiecībā uz izpildi iesniegšanas brīdī parādniekam nav iespējas norādīt tās preču vienības, uz kurām attiecas iebildums par preču zīmes piešķirtu tiesību izlietošanu.
- 24 Līdz ar to, ņemot vērā šādu tiesiskās aizsardzības līdzekļu sistēmas formu, izpildes vai nodrošinājuma procedūra attiecībā uz aplūkotajiem rīkojumiem un aizliegumiem nenodrošina instrumentus, kas novērstu risku, ka šie rīkojumi un aizliegumi varētu tikt piemēroti preču vienībām, attiecībā uz kurām tika izlietotas preču zīmju piešķirtās izņēmuma tiesības. Tas nozīmē, ka preču brīvas aprites aizsardzība tiesā var tikt ierobežota aprakstītā nolēmumu formulējuma dēļ.
- 25 Šos draudus varētu novērst, precīzi formulējot nolēmumus tādējādi, ka izpildes procedūras laikā nebūtu jānosaka, kuras no preču vienībām, kas atrodas parādnieka rīcībā un ir apzīmētas ar kreditora preču zīmi, preču zīmes īpašnieks nav laidis vai piekritis laist tirgū EEZ teritorijā. To būtu iespējams panākt, precīzi norādot nolēmumā, piemēram, atsauces uz to ar preču zīmi apzīmēto preču vienību apzīmējumiem vai sērijas numuriem, uz kurām attiecas rīkojumi vai aizliegumi, un uz precēm, no kuriem tika noņemti apzīmējumi vai sērijas numuri. Attiecībā uz precēm, kas brīdī, kad tika pieņemts nolēmums, bija atbildētājas rīcībā, šādam prasības (un līdz ar to arī tiesas sprieduma) formulējumam nevajadzētu radīt grūtības. Savukārt attiecībā uz tām precēm, kas apzīmētas ar prasītājas preču zīmi un ir atbildētājas rīcībā pēc nolēmuma pieņemšanas dienas, preču brīvas aprites aizsardzība arī nepārprotami liktu nodrošināt iespēju tās nepārprotami identificēt kā tādas preces, kuras preču zīmes īpašnieks ir (nav) laidis vai piekritis laist tirgū EEZ teritorijā.
- 26 Attiecībā uz otro prejudiciālo jautājumu iesniedzējtiesa norāda, ka LESD nosaka preču brīvas aprites principu, kas ir nepieciešamais kopējā tirgus izveides un darbības nosacījums. Saskaņā ar LESD 34.–36. pantu un Tiesas judikatūru dalībvalstu tiesību sistēmās ir aizliegti visi pasākumi, kas var tieši vai netieši, faktiski vai potenciāli apgrūtināt Savienības iekšējo tirdzniecību. Saskaņā ar Tiesas judikatūru tikai tas apstākļi vien, ka importētājs tiek atturēts ieviest vai

pārdot attiecīgās preces attiecīgajā dalībvalstī, attiecībā uz viņu rada šķērsli preču brīvīvai aprītei.

- 27 Vienlaikus Tiesa norāda savā judikatūrā, ka izņēmuma tiesību intelektuālā īpašuma jomā (tostarp preču zīmju) aizsardzība nav absolūta. No vienas puses, tā aprobežojas ar situāciju, kurā fakts, ka preču zīmi izmanto cits subjekts, nevis tās īpašnieks, apdraud šīs preču zīmes funkcijas. No otras puses, izņēmuma tiesību īstenošanā ir jātiecas panākt līdzsvaru starp šīm tiesībām un iekšējā tirgus brīvību (tostarp brīvās preču aprītes) aizsardzību.
- 28 Tādā situācijā kā šajā lietā aplūkojamā, ko raksturo otrajā prejudiciālajā jautājumā minētie apstākļi, pastāv šaubas, vai izņēmuma tiesības, ko piešķir preču zīme, netiek izmantotas, lai ierobežotu saimniecisko darbību, kas saistīta ar paralēlo importu.
- 29 Ņemot vērā iepriekš minēto, iesniedzējtiesai ir radušās šaubas, vai izklāstītajā faktiskajā situācijā var piemērot apgriezto pierādīšanas pienākuma sadali, kas norādīta 2003. gada 8. aprīļa spriedumā lietā *Van Doren + Q*, C-244/00, EU:C:2003:204, kas *expressis verbis* attiecās uz ekskluzīvās izplatīšanas sistēmu, vai arī ir jāapsver iespējamība, ka ES preču zīmes īpašnieks nevar atsaukties uz aizsardzību, kas paredzēta Regulas 207/2009 9. un 102. pantā (tagad Regulas 2017/1001 9. un 130. pants).